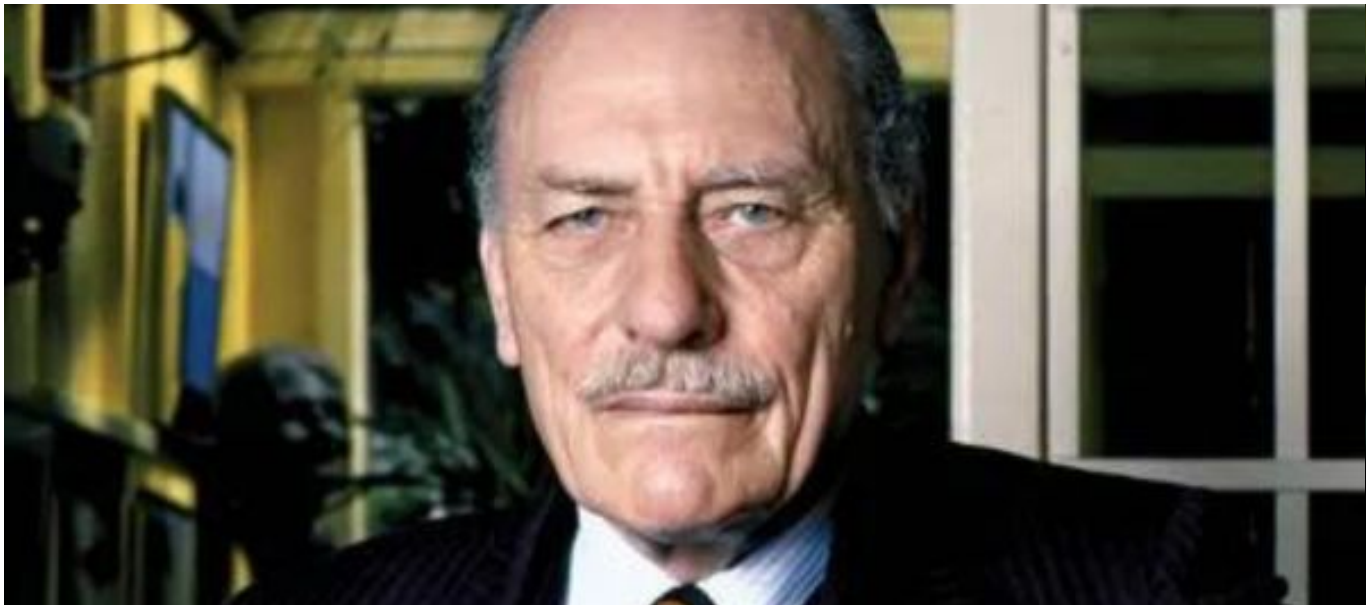

Oproer in Engelse steden is de tol van een krankzinnig immigratiebeleid

Posted on 24 augustus 2024 by René ter Steege

De even gelauwerde als verwenste Britse politicus Enoch Powell voorspelde in 1968 rampspoed als gevolg van de niet-westerse immigratie. Ruim een halve eeuw later wekken zijn afschrikwekkend bedoelde cijfers de lachlust op, zo sterk onderschatte hij wat zijn land te wachten stond.

Het recente oproer in Britse steden bewees hoezeer het gezag glasnost vreest als immigratie kan worden gelinkt aan misdaad of terreur. Zo ook nadat op 29 juli een 17-jarige jongen in de plaats Southport drie kleine meisjes tijdens een dansfeest had doodgestoken en vijf kinderen en twee volwassenen ernstig had verwond. De verdachte is een Brits staatsburger, geboren in Cardiff, maakte de politie dezelfde dag bekend. Maar zijn naam en Rwandese afkomst gaf de politie pas op 31 juli vrij.

Anti-migrantenrellen

Het verband met immigratie ontbrak dus bij de mededeling dat ‘een Brit’ was gearresteerd. Burgers, gewend aan verhullend taalgebruik, konden vermoeden dat de werkelijkheid dieper gelaagd was. Dus kwam een geruchtenstroom op gang. Binnen de kortste keren noemden sociale media als dader een moslim die kort tevoren als illegaal per boot Het Kanaal zou zijn overgestoken. Onjuist en kwaadaardig, en extra brisant in een land vol woede over de onmacht van rechtse regeringen de clandestiene overtochten te stoppen.

De geruchten leidden tot anti-migrantenrellen in 23 steden. De beelden zijn verbijsterend: jonge mannelijke onverlaten weten hier en daar de oproerpolitie te verdrijven, belagen moskeeën en stichten brand in hotels ingericht als asielzoekerscentra, mensen van kleur worden uit auto’s gesleurd, jonge moslims vormen vigilantegroepen.

Elon Musk plaatste er foto’s van op X met als onderschrift: ‘Burgeroorlog in Groot-Brittannië onvermijdelijk.’ De pas aangetreden Labour-premier Sir Keir Starmer had in een toespraakje tot een verbijsterde natie zijn walging uitgesproken over de aanvallen op ‘moskeeën en moslimgemeenschappen’. Waarop Musk twitterde: ‘Zou u niet bezorgd moeten zijn over álle gemeenschappen?’ Een verkapt verwijt dat de premier blanke Britten, vooral zij die last hebben van niet-westerse immigratie, Labours achterban, laat barsten.

De politietop onderschatte de razernij en het verdriet die het doodsteken van kleine kinderen teweeg had gebracht. Britten wilden meteen alles weten over degene die zoiets had gedaan. Het vermoeden van verdoezelen van de waarheid, waarop de anti-immigratiepoliticus Nigel Farage meteen zinspeelde, vergrootte de volkswoede. Dat de 18-jarige moordverdachte Axel Rudakubana op het moment van zijn daad nog 17 was, en dus gevrijwaard van publicatie van persoonsgegevens, was een legalistisch argument dat de Britten niet wilden horen.

De politie stopte pas de Britten te belazeren toen de eerste eenheden van de ME werden teruggedreven door getatoeëerde jongens en mannen van wie sommigen sterk genoeg bleken om kliko’s op te tillen en naar de arme agenten te gooien.

Enoch Powell

In Groot-Brittannië is het taboe op ongemakkelijke waarheden rond immigratie en afkomst extra groot sinds de Conservatieve politicus Enoch Powell in 1968 'rivieren van bloed' voorspelde als de instroom uit niet-blanke delen van het Commonwealth ongestoord zou doorgaan. Powell werd meteen ontslagen als schaduwminister. Maar ook nu wijzen Britten op Powells 'gelijk'.

Powell (1912-1998) zei over het gebrek aan actie tegen immigratie: 'Het is alsof wij als natie druk bezig zijn onze eigen brandstapel op te richten.' '(…) we moeten als natie gek zijn, letterlijk gek, om jaarlijks de instroom toe te staan van ongeveer 50.000 dependents.' Hij doelde daarmee op mensen uit alle delen van het voormalige koloniale imperium die zich in Groot-Brittannië vestigden in het kader van wat later gezinshereniging zou heten, al verwijst Powell ook naar gearrangeerde huwelijken.

'Grand remplacement'

50.000? Enoch Powell zat er flink naast. Want alleen al vorig jaar en in 2022 kwamen volgens Britse statistieken ruim 70.000 illegalen Engeland binnen op bootjes vanuit Frankrijk, een miniem aantal vergeleken bij de gekleurde volksmassa's die de afgelopen decennia al dan niet legaal zijn neergestreken in het voormalige koloniale moederland. Blanken vormen inmiddels snel slinkende minderheden in de grootste steden Londen (36,8 procent) en Birmingham (43 procent).

En dat ondanks de ferme taal van rechtse politici als Margaret Thatcher, die in 1978 sprak over de dreiging te worden 'overspoeld' door migranten. Labour was toen aan de macht, maar ook onder de Tories voltrok zich een 'grand remplacement' die zelfs Enoch Powell voor ondenkbaar had gehouden. Hij was parlementslid voor de stad Wolverhampton in de West Midlands. Wolverhamptons bevolking bestaat inmiddels volgens officiële statistieken voor 54 procent uit moslims, hindoes en sikhs.

Sunak

Veruit de meeste immigranten en hun nakomelingen zorgen uiteraard niet voor problemen. Sterker nog, in de vorige Conservatieve regering zaten ze op de belangrijkste posten. Oud-premier Rishi Sunak is een hindoe, zoon van welvarende

en verdienstelijke Indiase immigranten.

Dat hij toch geen echte Brit is, bewees Sunak bij de herdenking van D-Day op 6 juni, toen hij de traditionele samenkomst met andere wereldleiders in Normandië liet schieten om op tijd in Londen terug te zijn voor zijn verkiezingscampagne. De blunder toonde aan dat Groot-Brittannië werd bestuurd door een kosmopolitische buitenstaander die met zijn schatrijke Indiase echtgenote altijd nog naar hun villa in Californië kan terugkeren. India lijkt een minder aantrekkelijke optie.

Terwijl Sunaks Conservatieven hun machteloze woede richtten op de gammele bootjes in Het Kanaal, geëscorteerd door de Royal Navy, hielden ze de sluizen uit ex-koloniën open. Voormalig NOS-correspondent in Londen Tim de Wit vermeldt in zijn boek *Wankel Koninkrijk* (Arbeiderspers, 2022) dat de Tories om die reden extra populair waren bij Indiase en Pakistaanse immigranten. Vooral eerstgenoemden behoren in de regel door ondernemerschap, studie en financiële discipline tot de gegoede middenklassen.

De relschoppers, van wie sommigen bij snelrecht tot jarenlange gevangenisstraffen zijn veroordeeld – het cellentekort was als bij toverslag verdwenen – lijken eerder afkomstig uit klassen die, net als in Nederland, concurrentie ondervinden van 'statushouders' bij de toewijzing van sociale huurwoningen.

Mesjogge

Nu de kalmte is teruggekeerd, stijgt de druk op de Labour-regering om de immigratie echt aan te pakken, volgens peilingen de wens van ruim de helft van de bevolking. Bij rellen van Black Lives Matter in Groot-Brittannië, waarbij het standbeeld van Winston Churchill in Parliament Square in Londen werd beklad met 'racist', regende het vergoelijkende verwijzingen naar 'achterliggende oorzaken', zoals rassendiscriminatie. Keir Starmer ging in die dagen, nog als oppositieleider, voor George Floyd op de knieën.

Hij had meteen na zijn aantreden als premier een streep gehaald door het inderdaad mesjogge plan van zijn Conservatieve voorganger om illegalen uit te wijzen naar Rwanda, waar ze een beslissing over hun asielaanvraag moesten afwachten. Nog geen enkele migrant is echter naar Rwanda gestuurd, wel kwamen uit dat land immigranten en/of vluchtelingen naar Groot-Brittannië. Onder wie familieleden van de verdachte van de moorden op kinderen in Southport, een daad

die Engelse steden in vuur en vlam zette, de tol van een 'letterlijk krankzinnig' immigratiebeleid, in de woorden van Enoch Powell.

René ter Steege *is journalist, schrijver en vertaler. Hij vertaalde het boek* ***'De laatste dagen van Samuel Paty'*** *over de terroristische moord op een Franse leraar. Het boek is overal te koop, zoals in de* ***winkel van Wynia's Week****.*

Wynia's Week *is onafhankelijk, ongebonden en broodnodig. De donateurs maken Wynia's Week mogelijk. Doet u mee? Dat kan op verschillende manieren, kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*